

храна, — и не получаватъ соль отъ животинското месо и кръвъ, — солта е добила цена като златото и е служила за размѣнна монета. У нѣкои стари американски народи се е смѣтало като особенъ белегъ на богатство — нѣкой да си соли яденето съ соль. Интересно е, че старитѣ индоевропейски народи, отъ които сж произлѣзли днешнитѣ европейски народи, не притежаватъ въ езика си думата „соль“ : тѣ сж били ловджийски народи и сж получавали солта отъ месото на убититѣ животни. Обаче въ днешнитѣ европейски народи думата соль е обща : френски — sel, нѣмски — Salz, италиански — sale, английски — salt и т. н. Още по-интересенъ е произходътъ на тая обща дума : тя иде отъ древния Римъ, гдето на наемнитѣ войници, които защищавали императоритѣ, плащали соль вмѣсто пари. И днесъ на нѣмски възнаграждение значи Sold, а отъ тамъ е произлѣзло Söldner и Soldat, солдатъ — човѣкъ, който получава соль като възнаграждение. Това показва цената на солта по онова време.

Какво е това скрито значение на солта за тѣлото, та тя е добила такава стойность? — Сольта върши много служби въ нашето тѣло и въ тѣлото на животнитѣ. Ролята ѝ въ самата кръвъ е да прави последната по-гъста, и така тя по-лесно се просмуква въ по-рѣдкитѣ клетки на нашето тѣло и имъ занася полезни вещества. Сольта помага на храносмилането, тя повишава и нашето настроение; безъ соль животнитѣ и човѣкътъ сж отпаднали. Дори тя е, която има голѣма заслуга за движението на нашитѣ мускули. Чрезъ кръвта сольта идва въ мускулитѣ и имъ помага да трептятъ, когато нашата воля имъ заповѣда. Това лесно може да се разбере съ следния опитъ, който може да се направи съ наскоро убита жаба. Ако се отрѣже и извади единъ мускулъ отъ заднитѣ ѝ крака и се посине съ ситна соль, макаръ да нѣма въ него нервъ и да не е свързанъ съ тѣлото и